

Ó, alt, öreg, ősz, régies

*Tehenek mozdulatlan
legelésznek szép L-alakban,
egy kecske fut a sántól el,
táj és napfény ölel-*

*kezik, rág a tehén,
ezt láttam én
abból a mindenfeleségből, ami van,
áll, csökken és növekszik, suhog, elsuhan,*

*csoszog, csacsog,
hogy én vagyok, nem, én vagyok!,
az állomás mögött egy halom hasított
fa, akár vagy tüker, vagy mi is voln' az ott,*

*a rámpán kiköp egy unatkozó pofa,
azon méléz, hogy hogy került oda,
szabályszerű ütemben suhogó faszor,
bal lator, Krisztus, lator, Krisztus, jobb lator,*

*ágbogak, furán keresztbe állva,
tárt karokkal szaladnak a halálba,
nézem, hogy mindez mennyire öreg,
akármit elvisel, bármi viseli meg,*

*tél, téli háztető, be van havazva
a táj, szép, alaposan el van baszva,
haza, megyek haza, ez jó, hazafelé,
Hälfte des Lebens, ja, az élet túlfele,*

*láttam ebből is eleget, meg abból,
konkrétan a vonatablakból,
meg egy karambol
t.*